

Mezinárodní zdanění – důležité pojmy

V článku si přiblížíme několik pojmů důležitých pro oblast mezinárodního zdanění.

Daňové rezidentství

Rozsah daňových povinností poplatníků (právnických či fyzických osob) vůči konkrétnímu státu je primárně určen skutečností, zda je daný subjekt daňovým rezidentem daného státu či nikoliv. Daňové rezidentství je vymezeno na dvou úrovních, a to na úrovni vnitrostátního práva a na úrovni mezinárodního práva. Nutno podotknout, že mezinárodní úprava má v tomto případě přednost před tou vnitrostátní.

Daňovým rezidentem se rozumí poplatník s neomezenou (celosvětovou) daňovou povinností vůči státu, v němž je rezidentem. Daňový rezident je povinen v tomto státě zdanit jak své příjmy plynoucí ze zdrojů na území tohoto státu, tak i příjmy plynoucí ze zahraničí. Pokud jde o státy, které mezi sebou nemají sjednanou smlouvu o zamezení dvojímu zdanění (dále jen „SZDZ“), je možné, že jeden poplatník bude daňovým rezidentem ve dvou státech a s největší pravděpodobností tak dojde ke dvojímu zdanění jeho příjmů. Pokud však SZDZ mezi relevantními státy existuje, její správná aplikace by tomuto dvojímu rezidentství měla zabránit.

Daňový nerezident má v daném státě pouze omezenou daňovou povinnost. Ta je omezena na příjmy ze zdrojů na území tohoto státu, případně na majetek nacházející se na území tohoto státu.

Pro správné pochopení významu SZDZ je důležité mít na paměti princip proporcionality těchto mezinárodních smluv, který zjednodušeně znamená, že tyto smlouvy nesmějí zakládat nové povinnosti relevantním poplatníkům (daňovým rezidentům smluvních států), ale pouze je mohou od těchto povinností (daných vnitrostátním právem) oprostít. Z pohledu mezinárodního zdanění to tedy znamená, že daňový poplatník má povinnost, pokud ta je dána vnitrostátní úpravou a zároveň není eliminována danou SZDZ.

Daňový rezident podle českého zákona o daních z příjmů

Daňové rezidentství fyzické osoby v ČR je upraveno v § 2 zákona o daních z příjmů (dále jen „ZDP“). Daňovým rezidentem ČR je podle této definice poplatník, který:

- pobývá na území ČR alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích (v případě vzniku rezidentství v ČR díky skutečnosti, že se zde poplatník obvykle zdržuje, uplatní se tento statut pro celé zdaňovací období), nebo

- má bydliště na území ČR, kterým se rozumí stálý byt za okolností, z nichž lze usuzovat na jeho úmysl trvale se v tomto bytě zdržovat (Dojde-li u poplatníka ke změně rezidentství v průběhu zdaňovacího období v důsledku změny bydliště, posuzuje se jeho statut za příslušné části roku samostatně. Stálým bytem se rozumí byt, který je poplatníkovi kdykoliv k dispozici podle jeho potřeby, ať již vlastní či pronajatý. Tento byt může být poplatníkem pronajat jině osobě formou,

která umožňuje podle potřeby poplatníka obnovu jeho užívání poplatníkem bez prodlevy. Úmysl poplatníka zdržovat se trvale ve stálém bytě se posuzuje vzhledem k okolnostem jeho osobního a rodinného stavu, tj. má-li zde rovněž např. manželku, děti, rodiče, či zda byt je využíván v návaznosti na jeho ekonomické aktivity – podnikání, zaměstnání apod.).

Daňové rezidentství právnické osoby v ČR je upraveno v § 17 ZDP. Daňovým rezidentem ČR je podle této úpravy poplatník, který má na území ČR své sídlo nebo místo svého vedení, kterým se rozumí adresa místa, ze kterého je poplatník řízen.

Místem vedení se podle výkladu Ministerstva financí České republiky rozumí místo, kde jsou prováděna klíčová řídicí a obchodní rozhodnutí společnosti. Místo vedení je obvykle místem, kde ředitel společnosti nebo skupina jejích představitelů přijímá svá rozhodnutí, resp. místo, kde je obvykle formulována a odkud je

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDAŘ LEDEN

20. 1.

Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění OSVČ za prosinec 2009 (splatnost od 1. do 20. dne)

Daň z příjmů: měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků

25. 1.

Spotřební daň: splatnost spotřební daně z lihu za listopad 2009

DPH: podání přiznání a platba daně za 4. čtvrtletí 2009 plátců s čtvrtletním zdaňovacím obdobím

DPH: podání přiznání a zaplacení daně za prosinec 2009 plátců s měsíčním zdaňovacím obdobím

DPH: Souhrnné hlášení: podání souhrnného hlášení za 4. čtvrtletí 2009

Spotřební daň: podání přiznání za prosinec 2009, podání přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů, ze zelené nafty a technického benzinu a mazacích olejů za prosinec 2009 (pokud vznikl nárok)

Energetické daně: daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za prosinec 2009

KRÁTCE

Paušální výdaje na dopravu

Vracíme se k článku, který jsme publikovali ve FM 16/2009. V prosinci 2009 byl uzavřen Koordinační výbor mezi Komorou daňových poradců a Ministerstvem financí ČR, který uzavřel některé sporné body týkající se paušálních výdajů na dopravu, které nejsou ze zákona zcela zřejmé.

Novelou zákona o daních z příjmů, jejíž účinnost je od 1. 1. 2010, byl zaveden institut tzv. paušálního výdaje na dopravu (dále jen „paušální výdaj“). Zákon umožňuje použít paušální výdaj zpětně již pro zdaňovací období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, které započalo v roce 2009.

Jak jsme vás již informovali, daňovým poplatníkům, kteří využívají silniční motorové vozidlo (dále jen „vozidlo“) k dosažení, zajištění a udržení příjmů, vznikla spolu s nabytím účinnosti této novely možnost uplatnit si jako daňově uznatelný výdaj (náklad) místo skutečných výdajů paušální částku ve výši 5000 Kč, a to za každý celý kalendářní měsíc, ve kterém poplatník využíval vozidlo k výše uvedeným účelům.

(Pokračování na stránce 2)

Srdečně Vás zveme na již 13. ročník konference **SAS Forum Praha 2010**, která se po delší době vrací opět do Prahy a s novým konceptem.

Na konferenci se primárně zaměříme na aktuální byznys trendy, SAS novinky a nová řešení.

sas forum
2010 praha

Registrujte se již nyní na www.sas.com/cz/sasforum

Poznání inspiruje

SAS Forum Praha 2010
Hotel Carlo IV. Boscolo
středa 20. ledna 2010

sas
THE POWER TO KNOW.

(Pokračování ze stránky 1)

nařizována praktická politika podniku s konečným účinkem. V tomto místě by se také mělo běžně nacházet přiměřené věcné a personální vybavení pro takovou činnost. Mělo by se tedy jednat o místo, kde jsou činnosti spojené s vedením společnosti uskutečňovány kontinuálně, pravidelně, nikoliv nahodile.

Provádí-li se činnost nejvyššího managementu reálně z více států (na území více států existuje přiměřené materiální a personální vybavení pro přijímání praktické politiky podniku), je nutné řešit otázku státu rezidentství (např. dohodou úřadů daňové správy těchto států).

Samotná formální registrace sídla nemusí být tedy pro určení daňového rezidentství rozhodující. Daňovým rezidentem se může stát i právnická osoba, která nemá v ČR své formální sídlo (to může být například na Kypru), ale prakticky ji řídí její společníci z ČR (i navzdory faktu, že se například valná hromada koná na Kypru).

Daňový rezident podle mezinárodního práva (SZDZ)

Daňové rezidentství je v SZDZ definováno odlišně oproti české vnitrostátní úpravě a má zároveň i jiný účel. Vnitrostátní úprava se snaží označit logicky spíše širší než užší množinu osob daňovými rezidenty (tj. osoby s neomezenou daňovou povinností) v daném státě, což může vést ke vzniku dvojího rezidentství napříč státy. Tomu se systematicky snaží zabránit právě SZDZ.

Výše zmíněný princip proporcionality se projevuje i u vzniku daňového rezidentství a znamená, že pokud z vnitrostátních předpisů daného státu daňové rezidentství nevzniká, nemůže vzniknout ani prostřednictvím daně SZDZ. Ty pak de facto pouze řeší situaci, kdy se poplatník stal daňovým rezidentem podle vnitrostátních předpisů obou smluvních států.

V těchto případech pak smlouvy u fyzických osob specifikují níže uvedená kritéria (seřazená podle významnosti), podle kterých se rozhodne o daňové rezidenci pouze v jednom státě:

1. **umístění stálého bytu** (i pronajatý byt, místnost, klíčový je úmysl trvale se zde zdržovat);

2. **středisko životních zájmů** (tj. kde má užší osobní a hospodářské vztahy);

3. **místo, kde se osoba obvykle zdržuje** (v praxi aplikováno nejčastěji v případech, kdy osoba má dvojí bydliště a středisko životních zájmů nelze spolehlivě určit);

4. **státní občanství** (na rozdíl od obecné praxe SZDZ s USA chápe jako daňového rezidenta Spojených států každého občana Spojených států bez ohledu na ostatní výše zmíněná kritéria);

5. **vzájemná dohoda příslušných úřadů** – jde-li o právnické osoby, podle SZDZ je daňový subjekt rezidentem toho státu, na jehož území má skutečné místo vedení, což de facto odpovídá i české vnitrostátní úpravě (viz výše).

Stálá provozovna

Dalším základním termínem v oblasti mezinárodního zdanění je pojem „stálá provozovna“. Stejně jako u daňového rezidentství i stálá provozovna je vymezena jak vnitrostátní, tak mezinárodní úpravou.

Stálá provozovna je vedle daňového rezidentství jakýsi druhý nástroj státu, jak na svém

území provést zdanění subjektu, který se nestal jeho daňovým rezidentem, ale na jakémsi trvalém základě zde provozuje svou činnost. Nicméně na základě existence stálé provozovny v daném státě již lze zdanit pouze příjmy realizované na území tohoto státu prostřednictvím této stálé provozovny, a nikoliv již příjmy celosvětové. Nejedná se obecně o jakoukoliv institucionální formu přítomnosti v daném státě, nýbrž jen o označení daňové povinnosti nerezidenta v tomto státě.

Stálá provozovna podle českého zákona o daních z příjmů

Jde-li o vnitrostátní úpravu, je stálá provozovna vymezena v § 22 odst. 2 ZDP. Za stálou provozovnu se podle tohoto vymezení rozumí:

• *Místo k výkonu činnosti nerezidentů ČR na území ČR, např. dílna, kancelář, místo k těžbě přírodních zdrojů, místo prodeje (tzv. „fixed place“, pevné místo pro podnikání), tzn. stálá provozovna vzniká v okamžiku vzniku takového pevného místa.*

• *Staveniště. Staveništěm se rozumí místo provádění stavebně-montážních projektů a dále poskytování činností a služeb uvedených v § 22 odst. 1 písm. c) a f) bod 1 ZDP (např. poradenské služby, zprostředkovatelské, z nezávislé činnosti apod.) poplatníkem nebo zaměstnanci či osobami pro něho pracujícími se považují za stálou provozovnu, přesáhne-li jejich doba trvání šest měsíců v jakémkoliv období 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích. (Stálá provozovna z titulu staveniště a tzv. službová stálá provozovna z titulu poskytování vymezených služeb vznikají až uplynutím stanovené doby poskytování služeb, podle ZDP je to šest měsíců v jakémkoliv 12měsíčním období).*

• *Jestliže osoba jedná na území ČR v zastoupení nerezidenta a má a obvykle zde vykonává oprávnění uzavírat smlouvy, které jsou závazné pro tohoto nerezidenta, má se za to, že tento nerezident má stálou provozovnu na území ČR, a to ve vztahu ke všem činnostem, které osoba pro nerezidenta na území ČR provádí (jedná se o vznik stálé provozovny z titulu tzv. „závislého zástupce“, vznik stálé provozovny ihned bez časového testu).*

Dále se podle § 22 odst. 3 ZDP za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny rozumí i příjem společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti anebo účastníka ve sdružení bez právní subjektivity, který je nerezidentem, plynoucí z účasti na této společnosti nebo na tomto sdružení a z úvěrů a půjček poskytnutých této společnosti.

Stálá provozovna podle mezinárodního práva (SZDZ)

Vymezení stálé provozovny v SZDZ, resp. dle modelové smlouvy OECD, je užší než vymezení podle české vnitrostátní úpravy. Mezinárodní úprava klade důraz především na trvalou povahu místa k výkonu činnosti („fixed place“) a „službovou“ stálou provozovnu vymezují jen některé SZDZ. Většina SZDZ také obsahuje vymezení stálé provozovny v souvislosti s existencí tzv. „závislého zástupce“ v daném státě.

Martin Pech

pech@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 1)

Tento paušální výdaj nahrazuje výdaje na spotřebované pohonné hmoty a parkovné vynaložené v souvislosti s užíváním vozidla

k dosažení, zajištění a udržení příjmů, ostatní výdaje a odpisy si může poplatník uplatnit i nad rámec tohoto paušálu. Poplatníci, kteří využívají služební vozidlo

také k soukromým účelům, jsou povinni krátit o 20 % jak paušální částku (tzv. „krácený paušální výdaj“), tak ostatní výdaje spojené s užíváním vozidla, a to včetně odpisů.

Ministerstvo financí neschválilo návrh Komory daňových poradců na možnost kombinace paušálních a skutečných výdajů v průběhu jednoho zdaňovacího období. Paušální výdaje i výdaje v prokázané výši jsou uplatňovány za celé zdaňovací období, je na uvážení poplatníka, který z možných způsobů využije.

Pokud poplatník použije služební vozidlo k soukromým účelům i například v průběhu pouhého jednoho měsíce během zdaňovacího období, je povinen krátit o 20 % celý roční odpis. Výjimkou je uplatňování mimořádných měsíčních odpisů u vozidel zařazených mezi 1. 1. 2009 a 30. 6. 2010, v takovém případě je poplatník povinen krátit 20 % odpis pouze v tom příslušném měsíci, v jehož průběhu bylo vozidlo použito k soukromým účelům.

U poplatníků, kteří vlastní více než tři vozidla, je možné uplatnit paušální výdaj za zdaňovací období maximálně u tří vozidel, u zbývajících je poplatník povinen prokazovat výši skutečných výdajů stejným způsobem jako dosud. Je potřeba upozornit, že možnost nevedení evidence u vozidel, u kterých je uplatňován paušální výdaj, se týká pouze daně z příjmů, nikoliv povinnosti prokazování správnosti výdajů pro účely možnosti uplatnění nároku na odpočet u DPH.

Eva Nevečeřalová

neveceralova@fucik.cz

DPH od 1. 1. 2010

Pod č. 489/2009 vyšla ve Sbírce zákonů novela zákona o DPH účinná od 1. 1. 2010. Stěžejní jsou následující okruhy změn:

• Základ daně na úrovni ceny obvyklé

Povinnost stanovení základu daně odlišného od sjednané ceny se dotýká nejčastěji v případě poskytování plnění zaměstnancům do nižší než obvyklé ceny. Podrobnosti se dočtete ve Finančním Managementu 16/2009.

Součástí pozměňovacích návrhů ke sněmovnímu tisku č. 959 je návrh na změnu zákona o DPH. Jedním z nich je návrh na zrušení § 36a, kterým byl institut ceny obvyklé do zákona o DPH s účinností od 1. 1. 2010 zaveden. Schválení musí předcházet souhlas Poslanecké sněmovny, Senátu a podpis prezidenta. Pokud by návrh prošel legislativním proce-

(Pokračování na stránce 3)

Mimořádná valná hromada a.s. a výplata dividend

V tomto článku Vás seznámíme s rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky (dále jen NS), který rozhodl o nemožnosti rozdělení zisku (dividend) na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady.

NS se zabýval otázkou, zda je možné rozdělit zisk (vyplatit dividendy) na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady akciové společnosti, která se konala mimo zákonem stanovený termín 6 měsíců pro svolání řádné valné hromady společnosti.

NS dospěl k názoru, že pokud je svolána mimořádná valná hromada mimo zákonem stanovený termín 6 měsíců pro konání řádné valné hromady (ve kterém má být projednána příslušná účetní závěrka a přijato rozhodnutí o případném rozdělení hospodářského výsledku) a tato valná hromada rozhodne o výplatě dividend, není možné toto rozhodnutí valné hromady považovat za platné a nelze provést rozdělení zisku.

NS se ve svém rozhodnutí opíral zejména o § 178, § 179 a § 184 obchodního zákoníku (dále jen ObchZ).

Podle ustanovení § 178 ObchZ se rozhodnutí valné hromady o vyplacení podílů na zisku (dividend) vždy odvíjí od informací o vlastním kapitálu a základním kapitálu na základě příslušné účetní závěrky. Toto ustanovení stanovuje podmínky, kdy a v jaké výši je společnost oprávněna rozdělit zisk nebo jiné vlastní zdroje mezi akcionáře na základě řádné nebo mimořádné účetní závěrky.

Podle ustanovení § 184 ObchZ se valná hromada koná nejméně jednou za rok ve lhůtě určené stanovami, nejpozději však do šesti měsíců od posledního dne účetního období a svolává ji představenstvo.

Z výše uvedených ustanovení NS dovodil, že lhůta ke svolání řádné valné hromady počítaná od posledního dne účetního období je logicky nejen lhůtou určující, do kdy by měla valná hromada odsouhlasit výsledky onoho účetního období, ale též nejzazší lhůtou, ve které lze výsledky účetní závěrky sloužící pro jednání řádné valné hromady pokládat za ty, jež mohou akcionářům sloužit jako reálný obraz účetnictví akciové společnosti, na jehož základě mohou kvalifikovaně rozhodovat o rozdělení zisku.

Dále NS ve svém odůvodnění uvádí, že představenstvo společnosti v souladu s § 179 ObchZ nesmí rozhodnout o výplatě dividendy ani jiných podílů na zisku, která by byla v rozporu s ustanovením § 178 ObchZ ani tehdy, schválila-li výplatu dividend valná hromada akciové společnosti. V tomto případě nemá valná hromada jako podklad relevantní účetní závěrku. Členové představenstva, kteří přikročili k výplatě dividendy

schválené valnou hromadou, přestože tím objektivně bylo porušeno ustanovení § 178 ObchZ, odpovídají společně a nerozdílně za splnění závazku vrátit neprávem vyplacení podíl na zisku společnosti.

Z výše uvedených informací vyplývá, že pokud valná hromada akciové společnosti rozhodne o výplatě dividend po uplynutí lhůty 6 měsíců od rozvahového dne, není toto přijaté rozhodnutí platné a dividendy nelze vyplatit, protože akcionáři neměli pro své rozhodnutí aktuální informace z účetní závěrky.

Ing. Petra Čechová
cechova@fucik.cz

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi ČR a Sýrií

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Sýrské arabské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů (dále jen „Smlouva“) vstoupila v platnost 12. 11. 2009. Její ustanovení se začnou prakticky provádět již od 1. 1. 2010. Dosud ČR a Sýrie žádnou takovou smlouvu uzavřenu neměly, a mohlo proto docházet k dvojímu zdanění transakcí uskutečňovaných mezi těmito státy, resp. jejich daňovými rezidenty.

Znění Smlouvy obecně odpovídá vzorovým modelům OECD a OSN. Níže uvádíme přehled základních charakteristik Smlouvy.

DTT – Sýrie vs. Česká republika	smlouva
službová PE, 6 měs., (článek 5)	ANO
dividendy (článek 10)	10%
úroky (článek 11)	10%
licenční poplatky (článek 12)	12%
zcizení majetku (podíl) – definice nemovitostní spol. (článek 13)	NE
dvojí zdanění (článek 21)	prostý zápočet

Osobní a věcné vymezení (články 1 a 2)

Osoby a daně, na něž se Smlouva vztahuje, jsou vymezeny standardním způsobem používaným v rámci OECD (tj. relevantní osoby – daňoví rezidenti, předmětné daně – daně z příjmů).

Rezident (článek 4)

Pro účely určení daňového rezidentství (dále jen „rezidentství“) odkazuje Smlouva na vnitrostátní předpisy.

Nicméně pokud fyzické či právnické osobě vzniká podle těchto předpisů dvojí rezidentství, vymezuje Smlouva následující kritéria pro určení jediného rezidentství.

U fyzických osob je to postupně:

1. umístění stálého bytu,
2. středisko životních zájmů,
3. místo, kde se obvykle zdržuje,
4. kde je státním příslušníkem,
5. vzájemnou dohodou států.

U právnických osob je pak rozhodujícím kritériem místo jejich hlavního vedení.

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 2)

sem, pak podle návrhu má být § 36a zrušen s účinností od prvního dne prvního kalendářního měsíce po dni jeho vyhlášení. Budoucnost návrhu na zrušení uvedeného ustanovení je tedy nejistá a ustanovení je prozatím účinné.

• Změna místa plnění a osoby povinné přiznat daň u služeb

Zásadní je změna základního pravidla, podle něhož byl do konce roku místem plnění stát, kde má poskytovatel sídlo nebo místo podnikání. Od roku 2010 je v případě poskytnutí osobě povinné k dani nebo její provozovně stát, kde má příjemce sídlo nebo místo podnikání, popř. kde je umístěna provozovna. V případě poskytnutí osobě nepovinné k dani pak stát, kde má poskytovatel sídlo nebo místo podnikání, popř. kde je umístěna služba poskytující provozovna. Podrobnosti ke změnám místa plnění u služeb viz Finanční Management 16/2009.

• Změny v souhrnném hlášení a vracení daně

Souhrnné hlášení je nově podáváno i na poskytované služby s místem plnění mimo ČR. Změnila se administrativní procedura vracení daně. Podrobnosti k oběma tématům se dočtete ve Finančním Managementu 21/2009.

V návaznosti na novelu zákona o DPH zákonem zveřejnilo MF na webových stránkách České daňové správy a na svých stránkách informace k DPH u služeb a ke změnám v souhrnném hlášení.

Daň z nemovitostí na rok 2010

Termín pro podání přiznání k dani z nemovitostí a změn k 1. 1. 2010 končí v pondělí 1. 2. 2010. Osvobození nových staveb obytných domů ve vlastnictví fyzických osob a bytů ve vlastnictví fyzických osob v nových staveb obytných domů, pokud tyto stavby nebo byty sloužily k trvalému bydlení vlastníka nebo osob blízkých, od daně ze staveb přiznané do roku 2008 od roku 2010 končí. U staveb dokončených v průběhu roku 2008 a později již osvobození nebylo přiznáno. Poplatníkům nevzniká povinnost podat daňové přiznání k dani z nemovitostí ani sdělit správci daně tuto změnu. Částka daně bude poplatníkům sdělena platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

Zákonem č. 362/2009 Sb. se od roku 2010 mění sazby daně z pozemků a ze staveb na dvojnásobek. Podrobnosti viz Finanční Management 17/2009.

Změny Českých účetních standardů od roku 2010

Ve Finančním zpravodaji č. 7/2010 vychází novela Českého účetního standardu pro pojišťovny, zdravotní pojišťovny, zrušení dosavadního a zavedení nového Českého účetního standardu pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu.

Ostatní České účetní standardy vydané během roku 2010 budou účinné od 1. 1. 2011.

(Pokračování ze stránky 3)

Stálá provozovna (článek 5)

Stálá provozovna je obecně vymezena jako „trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku“.

Smlouva dále definuje jako stálou provozovnu staveniště, stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než šest měsíců.

Smlouva obsahuje i definici „službové“ stálé provozovny, která vznikne při poskytování služeb podnikem jednoho smluvního státu nebo prostřednictvím jeho zaměstnanců (či jiných najatých pracovníků), pokud toto poskytování služeb trvá v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

Příjmy z nemovitého majetku (článek 6)

Příjmy z nemovitého majetku, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitosti umístěné v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě (kde je nemovitost umístěna). Za příjmy z nemovitého majetku se považují příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitosti.

Sdružené podniky (článek 9)

V článku 9 Smlouvy je upravena oblast převodních cen, konkrétně je zde obsažena vlastní definice „spojených osob“, která má přednost před vnitrostátní úpravou. Dále tento článek stanoví, že pokud cena sjednaná mezi takovými spojenými osobami neodpovídá ceně obvyklé, mohou státy, které díky nedodržení ceny obvyklé přišly o zdanění takovýchto příjmů, navýšit o takovýto příjem zisky dotčenému podniku a ty následně zdanit. U druhého dotčeného subjektu takové transakce je možné zdanitelný příjem naopak snížit, to však za podmínky, že původní „neobvyklé“ stanovení ceny není výsledkem podvodu, hrubé nedbalosti či vědomého zanedbání.

Dividendy (článek 10)

Smlouva limituje sazbu daně z dividend ve státě zdroje na 10 %, pokud příjemce dividend je rezidentem druhého smluvního státu.

Úroky (článek 11)

Smlouva limituje sazbu daně z úroků ve státě zdroje na 10 %, pokud příjemce úroků je rezidentem druhého smluvního státu. Nicméně úroky se úplně osvobozují ve státě zdroje, pokud jsou pobírány a skutečně vlastněny vládou druhého smluvního státu (resp. místním úřadem tohoto státu, centrální bankou nebo jakoukoliv finanční institucí zcela vlastněnou touto vládou) nebo pokud jde o půjčku zaručenou touto vládou nebo v souvislosti s úvěrem zaručeným touto vládou.

Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku.

Licenční poplatky (článek 12)

Smlouva limituje sazbu daně z licenčních poplatků ve státě zdroje na 12 %, pokud příjemce dividend je rezidentem druhého smluvního státu. Definice licenčních poplatků podle tohoto článku obsahuje jak „kulturní“ (autorská) práva, tak „průmyslová“ práva (patenty, ochranné známky, návrhu, modelu, plánu, postupu atd.).

Zisky ze zcizení majetku (článek 13)

Zisky ze zcizení nemovitosti majetku umístěného ve druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Obecně zisky ze zcizení movitého majetku podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je součástí provozního majetku stálé provozovny (stálé základny) umístěné ve druhém státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Ostatní příjmy (článek 21)

Příjmy rezidenta smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se nepojednává v předchozích článcích Smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě (ve státě, kde je příjemce příjmů rezidentem).

Vyloučení dvojího zdanění (článek 21)

Smlouva umožňuje použití metody prostého zápočtu.

Omezení výhod (článek 27)

Výhody vyplývající z této Smlouvy nebudou poskytnuty společností kteréhokoliv ze smluvních států, jestliže smyslem založení takových společností bylo pouze získat výhody podle této smlouvy, které by jinak nebyly dostupné.

Ustanovení této Smlouvy nezabraňují smluvním státům aplikovat ustanovení jeho vnitrostátních právních předpisů, která mají za cíl zabránit daňovým unikátům (jako ustanovení o nízké kapitalizaci, převodních cenách atd.).

Vstup v platnost (článek 28)

Smlouva vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin (listopad 2009) a její ustanovení se budou provádět od 1. 1. v kalendářním roce následujícím po roce (tj. od roku 2010), v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Protokol

Protokol ke Smlouvě obsahuje doložku nejvyšších výhod pro Českou republiku v oblasti licenčních poplatků. Konkrétně uvádí, že pokud Sýrie po datu podpisu této smlouvy odsouhlasí v jakémkoliv smlouvě uzavřené s jakýmkoliv jiným členským státem Evropské unie nižší sazbu, než je 12 % hrubé částky licenčních poplatků, bude Sýrie automaticky aplikovat tuto nižší sazbu ve vztahu k licenčním poplatkům vypláceným rezidentům České republiky.

Martin Pech

pech@fucik.cz

Provděcí vyhláška k zákonu o oceňování majetku

Oceňovací vyhláška byla novelizována vyhláškou č. 460/2009 Sb.

Některé ze změn ve správě daní od 1. 1. 2010

Novinkou ve správě daní je, že pokud správce daně vydá dodatečný platební výměr po provedené daňové kontrole, má odvolání proti němu odkladný účinek.

V reakci na poslední rozsudky Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu byla schválena změna lhůty pro vyměření daně do tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost, nebo do tří let od vzniku daňové povinnosti u těch daní, které nemají zdaňovací období.

Fikce doručení nepřevzaté písemnosti nastává již 10. dnem uložení (doposud 15. dnem).

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 155, rozeslaná 31. 12. 2009

489. Novela zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

• Částka 153, rozeslaná 31. 12. 2009

483. Novela vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích

• Částka 147, rozeslaná 23. 12. 2009

462. Vyhláška, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot

466. Sdělení MPSV o vyhlášení průměrné mzdy v národním hospodářství za 1. až 3. čtvrtletí 2009 pro účely zákona o zaměstnanosti

• Částka 146, rozeslaná 23. 12. 2009

460. Novela vyhlášky č. 3/2008 Sb., o provedení zákona o oceňování majetku

• Částka 145, rozeslaná 22. 12. 2009

452. Novela nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě

459. Vyhláška o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2010

• Částka 142, rozeslaná 17. 12. 2009

445. Novela vyhlášky č. 503/2002 Sb., kterou se provádí zákon o účetnictví pro zdravotní pojišťovny

Newsletter Finanční Management vydává Ecomia, a.s.,
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři
www.fucik.cz

Firma Fučík & partneři s vámi ráda projedná otázky a záležitosti vyplývající z informací obsažených v newsletteru FM. Naše informace jsou všeobecné a nemohou nahradit příslušná odborná poradenství.